

[Indenrigsministeren.]

problemet her i København maatte komme til at foreligge i en anden Belysning. Men først og sidst øger denne i sig selv skadelige Laangivning Obligationsmasserne i dette Øjeblik, hvad der er direkte rettet imod Konverteringen.

De Omraader, der er nævnt i § 5 som dem, hvor Kreditforeningslaan stadig kan gives, tror jeg er tilstrækkelig omfattende. Over for de specielle Tilfælde, som det ærede Medlem Hr. Clausager særlig fremhævede, og som jeg ogsaa meget vel forstod, skal jeg henvide til, at Bestemmelserne kun er foreslaaet at skulle gælde for 1½ Aar.

Det ærede Medlem Hr. Hasle syntes som Ordfører for Det konservative Folkeparti at forberede en saa fanatisk Modstand mod denne Lovgivning som vel muligt. Nu vil jeg dog med det samme sige til det ærede Medlem, at han skulde erindre, at det endte galt for ham i Fjor, idet Behandlingen her i Folketinget da endte med, at det ærede Medlem maatte fraaade sit Parti at stemme for et Lovforslag, hvori en Konverteringsafgift indeholdtes, men det alligevel et Par Dage efter af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller blev anbefalet Partiet at stemme for et saadant Lovforslag, da Konverteringsafgiften var sat lidt ned.

Det ærede Medlem Hr. Hasle brugte, tør jeg nok sige, saa stærke Udtryk som overhovedet muligt over for det foreliggende Lovforslag. Nogle af dets Bestemmelser var Genstand for det ærede Medlems Foragt. Andre Bestemmelser var af en saadan Karakter, at det ærede Medlem maatte afvise Regeringens Berettigelse til overhovedet at fremsætte saadanne Forslag, fordi de fleste af Tingets Medlemmer savnede enhver Evne til at kunne skønne over dem. Atter andre af Lovforslagets Bestemmelser var, saa vidt jeg forstod, efter det ærede Medlems Mening grundlovsstridige. Og endelig gik det ærede Medlem endogsaa saa vidt at sige, at det vilde gaa ud over den høje Rigsdags Anseelse, hvis det nu ikke denne Gang lykkedes at gennemføre et Lovforslag med Tilslutning fra alle Sider i Rigsdagen.

I Anledning af denne sidste Bemærkning vil jeg dog minde det ærede Medlem om, at det ikke endnu er en polsk Rigsdag, vi har her. Kendetegnet for den gamle polske Rigsdag var jo, at for at noget skulde kunne vedtages med fornøden Styrke, skulde det vedtages enstemmigt i Tinget. Som bekendt var de statslige Virkninger af denne polske Rigsdag ikke opmuntrende,

og jeg tillader mig at tro, at dette Lovforslags Bestemmelser er saadanne, at selv om det ikke skulde forlade Rigsdagen enstemmigt vedtaget, vil dets reelle Indhold utvivlsomt alligevel have den samme Virkning.

Naar det ærede Medlem Hr. Hasle kunde benytte saa uhyre stærke Udtryk, maa det formentlig staa i Forbindelse med, hvad jeg saa „Berlingske Tidende“s Aftenudgave fremhæve vedrørende det ærede Medlems Ordførertale, nemlig at det ærede Medlems Sagkundskab paa Realkreditlovgivningens Omraade var landskendt. Jeg maa meget beklage, at jeg ikke har vidst det. Jeg maa imidlertid fremføre som en Undskyldning for, at det har unddraget sig min Opmærksomhed, at jeg aldrig har set det ærede Medlems Navn nævne, hvor kyndige Folk har drøftet disse Problemer; jeg har maattet nøjes med at bedømme det ærede Medlem efter hans Udtalelser her i Tinget. Jeg maa maaske dog ogsaa, forinden det ærede Medlem udnævnes til Professor i Realkredit, have Lov til at minde om, at Kyndighed paa Realkreditomraadet er ikke helt det samme som at kunne ordne et Laan ved en Ejendomsoverdragelse.

Hvad det reelle Indhold af det ærede Medlem Hr. Hasles Udtalelser angaar, er der kun et Par Bemærkninger, der giver Grundlag for Omtale. Det ærede Medlem udtalte Betænkelighed ved, at det efter § 1 alene skulde kunne bestemmes af Indenrigsministeren, til hvilke Tidspunkter og i hvilken Rækkefølge Konverteringen skulde ske. Jeg tror, denne Bemærkning har sit Udspring i, at det ærede Medlem ikke tilstrækkeligt har Blik for Betydningen af at sikre den fornødne Koncentration af Konverteringen, noget, som dog vist forstaaes i kyndige Kredse. Det ærede Medlem udtalte i denne Forbindelse, at Kreditforeningerne maatte have et Ord med i Laget; det er dog, sagde han, Kreditforeningerne, der staar med Ansvar for Eks. med Hensyn til deres Reservefonds. Og det er meget rigtigt. Men derfor vil det ærede Medlem jo ogsaa se i § 3, 3die Stykke, at det er overladt til Kreditforeningsdirektionens eget Skøn, i hvilket Omfang den vil anvende Reservefonden i Konverteringens Tjeneste.

Det ærede Medlem fremsatte dernæst den Anskuelse, at Bestemmelsen i § 5 om en Begrænsning af Udlaansvirksomheden i Kreditforeningerne var for vidtgaaende og vilde kunne bringe adskillige, som har disponeret, forinden en saadan Bestemmelse blev Lov, i Vanskeligheder. Det ærede